

נספחים:

מוישל'ה גנב / ר' שלמה קרליבך
במזיבוז 'היה יהודי אחד, נקרא לו מוישל'ה. מוישל'ה היה גנב. הייתה לו ב"ה' יד ארוכה',
והוא היה גונב הכול. פתאום, הוא התחיל להיות
חסיד של הבעל-שם-טוב הקדוש.
הוא עשה תשובה! הוא גנב רק מעשירים! שינוי לטובה...
וכמובן, עשירים, אם גונבים מהם הם הולכים למשטרה, וכך היה. מוישל'ה גונב, המשטרה
רודפת אחריו, ומוישל'ה רץ לבית-המדרש של
הבעל-שם-טוב הקדוש, ואומר: "רבי הקדוש! שוב גנבתי! תברך אותי שלא ימצאו אותי!"
והבעל-שם-טוב הקדוש, ברחמיו המרובים, מברך את מוישל'ה:
"אני מברך אותך, שהמשטרה תכף תשכח מהכל!"
וכך היה מוישל'ה גונב והבעל-שם-טוב מברך אותו.
פעם, חשב מוישל'ה: "כמה אני יכול לגנוב מהעשירים במזיבוז?"
והרי זה ידוע, מי כבר היה עשיר במזיבוז?
אדם שהיה לו עשרה רובלים בכיס, היה עשיר!
חולם לו מוישל'ה, שהוא רוצה ולו פעם אחת בחיים, לגנוב משהו רציני.
והנה, יום אחד שמע מוישל'ה, שאחד מבני משפחתו של הצאר הרוסי, עובר במזיבוז, 'ובכיסו
שלושים אלף רובל!
אהה! זה לא פשוט!
מוישל'ה, כמובן הבין שזה סימן מן השמים שרוצים לעזור לו!
מוישל'ה הרי לא מפחד מן המשטרה, בגלל הברכות של הבעל-שם-טוב.
הוא ארגן את כל הגנבים ביחד, זה היה במוצאי חג השבועות, והלך עם כולם לאכסניה בה
התגורר הגוי הרוסי.
מוישל'ה סידר שהחלון בחדרו של הגוי יהיה פתוח, מוישל'ה עולה על הסולם, מי יעלה בהר
השם, "והוא עולה עם הרבה שמחה, והגנבים עומדים
למטה ומחכים. מוישל'ה נכנס, הגוי ישן, מוישל'ה לוקח את הכסף, יורד למטה, ושם כולם
אומרים "לחיים" ומתחילים לרקוד.
בינתיים, התעורר הגוי משנתו, ומוצא שהכסף איננו!
הוא קורא מיד למשטרה, אבל מוישל'ה אינו מפחד! לממה לו לפחד?
הוא רץ לבית-המדרש של הבעל-שם-טוב, ואומר: "רבותי, רבותי! איפה רבנו הקדוש? אני
צריך ברכה!"
הוא מסתכל על הפנים של האנשים שסביבו, כולם בוכים.
הוא שואל אותם: "מה קרה? לממה כולם בוכים?"
"לא שמעת? רבנו הקדוש עזב את העולם! הבעל שם טוב נפטר בחג השבועות".
"אוי! "זעק מוישל'ה, "איזה צדיק גדול היה הבעל-שם-טוב, איזה לב גדול! איזה נשמה
רחבה!"
מוישל'ה לא ידע מה לעשות.
ואז הוא אמר: "אין כאן צדיק אחר שיכול לברך אותי!?"
אומרים לו החסידים: "שמע! לבעל-שם-טוב הקדוש היו הרבה תלמידים צדיקים. שם בפניה
יושב אחד, התולדות יעקב יוסף, 'אחד מגדולי

אתר תנועת אריאל – מאגר הפעולות והצ'ופרים

התלמידים, הוא בוודאי יברך אותך. "מוישל'ה נגש אליו ואומר לו": אדוני, אני מוישל'ה גנב, ובכל פעם שאני גונב הבעל-שם-טוב מברך אותי, שהמשטרה תשכח מהכול".

"התולדות יעקב יוסף, "היה צדיק, אבל הוא לא היה צדיק כמו הבעל-שם-טוב הקדוש. קם" התולדות יעקב יוסף "ממקומו והתחיל לצעוק": אתה גנב ואתה מעז לבקש ממני ברכה!" הוא כעס עליו כל-כך, עד שמוישל'ה ברח מבית-המדרש והלך. אבל לאן ילך? אין לו מקום בעולם.

הוא הלך לבית הקברות, למצוא את הקבר של הבעל-שם-טוב הקדוש. מוישל'ה נפל על קברו של הבעל-שם-טוב, ובדמעות שליש בכה ואמר: "רבי הקדוש, רבי היקר, כמה אני בוכה שעזבתם אותי, שעזבתם את כל עם ישראל. אבל רבי הקדוש, דעו לכם, שכל אחד רוצה להיות רב של צדיקים, אבל רק אתם, הייתם הרבה של כל עם ישראל, אתם הרבה של כל הגנבים, של כל הרשעים.

ובכן, רבי הקדוש, מה אעשה עכשיו? אני רואה שהשארתי צדיקים שידאגו רק לצדיקים, אבל גנבים כמוני מה נעשה בלי הבעל-שם-טוב הקדוש?"

הוא בכה ובכה עד שמרוב בכיות הוא נרדם. בחלומו הוא ראה את הבעל-שם-טוב הקדוש, ואמר לו: "מוישל'ה, התפילה שלך בוקעת רקיעים!"

שמעתי מאחורי הפרגוד, שמאז חורבן בית-המקדש לא הייתה תפילה אמיתית כמו התפילה שלך. הצדק אתך. כל אחד רוצה להיות הרבי של צדיקים.

אבל דע לך, לפני שעזבתי את העולם, השארתי את הנכד שלי, רבי אפרים מסדליקוב, וגזרתי עליו להיות הרבי של כל הגנבים. תרוץ אליו מהר!

תאמר לנכדי שאני דיברתי אתך, וכדי שהוא יאמין לך, אומר לך את הפרשה, שלמדתי את הנכד שלי. בכל ליל שבת קודש, אני לומד עם הנכד שלי את הפרשה, כמו שלומדים אותה בגן-עדן העליון, ורק אני ונכדי יודעים את התורה הזאת. תגיד לו בשמי, שיברך אותך".

מוישל'ה קם מהשנה, רץ לסדליקוב, נכנס לרבנו הקדוש והמהולל, רבי אפרים ואומר לו: "יש לי משהו להגיד לך בשם הבעל-שם-טוב הקדוש..."

מיד נתן רבי אפרים את ידיו על ראשו של מוישל'ה, ואמר לו: "מוישל'ה, אני מברך אותך שישכחו שאתה גנב!"

ומאז, הפסיק מוישל'ה להיות גנב.

וכי איך אפשר לשמוע תורה מגן-עדן עליון ולהיות גנב?!

זה לא הולך ביחד.

והחסידיים מספרים, שמוישל'ה לא רק שלא היה גנב, אלא המשיך את דרכו של הבעל-שם-טוב הקדוש, והיה לאחד מגדולי הצדיקים, רק שאת שמו האמיתי איננו יודעים.

יחד כולם קדושה סיפורים – ר' שלמה קרליבך בהוצאת קול מבשר

תרשים להכנת קובייה

